

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra Herr Panthakaks Historie (DK)

Citation: Ewald, Johannes: "Herr Panthakaks Historie og Meeninger", i Ewald, Johannes: *Herr Panthakaks Historie og Meeninger*, udg. af Johnny Kondrup , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 53. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald01dkval-shoot-idm140540297604416/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Herr Panthakaks Historie og Meeninger

er saaret – Charles, du har dog vel seet til Herr Panthakaks Blessurer –
det er dog vel ikke farligt – – –

O Deres Excellence! – Det er kun nogle ubetydelige Contusioner –
Det meeste var NæseBlod –

Men De maa dog bades – virkelig maa De bades med Spiritus vini
eller sligt – Det kan ellers have farlige Følger – Min Kammer tjener
forstaaer det – Hører du Charles? –

Ak Deres Excellence! –

Og for alting et Alterations-Pulver – –

O Deres Excellence! –

En Stoel til Herr Panthakak –

Ak Deres Excellence! – – –

En Læne-Stoel Dosmer! – Kan du ikke begribe, at han maae være
mat? –

O Deres Excellence! –

De slemme Rovere! – Men saa tilig som Dagen bryder frem, skal
jeg have alle mine Folk satt paa Spor efter dem – Min Jægere skal føre
dem an – det er ret en Karl, som er skikket til det Arbeide – Saaledes
at mishandle en uskyldig reysende – en galant homme – – min Ven –
thi alle artige Mennisker og i Besynderlighed alle reysende er mine
Venner, Herr Panthakak –

Ak Deres Excellence –

Det er vor Pligt – Langt fra alle dem, til hvis Venskab de har nogen
naturlig Rettighed, ere de virkelige faderløse – moderløse – i de fol-
kerigste Steder ofte Eremiter – forladte – tiest uvidende om Landets
Sæder; og derfor alt for ofte bedragne – Alt for ofte et Formaal for
nedrigsindede – For et Vanheld af denne Art havde De dog været
sikker, hos Deres gode Frue Mama, Madame Kûch – – – Kûch – – –

Madame Kûchlein – Deres Excellence – Men hun er død – – – Jeg
har hverken Familie eller Venner, og et hvert Land er mig lige
kjært – Der er overalt Mennisker, og – – – –

Overalt onde Mennisker vil De sige – De har Ret – Fuldkommen
Ret – Endskjønt i en anden Zirkel end De, har jeg fra Barnsbeen af,
kjendt altformange, der ret lod sig det være magtpaaliggende, at
overbevise mig om denne bitre Sandhed – De hvis Haandværk det
er at gjøre ont, og som forstaaer deres Haandværk, vil jeg ikke en-
gang tale om, endskjønt naar man vilde begynde at tælle fra Tyran-
nen, Maitressen og Favoriten, og gaae den heele Række igjennem af